

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 482/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. decembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť F. S., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V, Obvodného oddelenia Petržalka – Juh v konaní vedenom pod ČVS: ORP-652/OSV-B5-2001 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. S. o d m i e t a pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. novembra 2010 doručená sťažnosť F. S., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V, Obvodného oddelenia Petržalka – Juh (ďalej len „OO PZ Petržalka – Juh“) v konaní vedenom pod ČVS: ORP- 652/OSV-B5-2001.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: „Matka mojej dcéry a zároveň moja bývalá manželka, D. S., trvale bytom..., podala v roku 2001 trestné oznámenie voči mne z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti voči mojej dcére N. S., ... Od roku 2001 sa predmetné vyšetrowanie vedie pod zn. ČVS:ORP-652/OSV-B5-2001 na vyššie uvedenom oddelení PZ v Bratislave, pričom do dnešného dňa nebolo vyšetrowanie ukončené v zmysle trestného poriadku, či už podaním obžaloby alebo iným právoplatným procesným rozhodnutím, ktorým by došlo k ukončeniu vyšetrowania vo veci.

Z uvedeného vyplýva, že PZ SR už takmer deväť rokov vyšetruje trestný čin zanedbania povinnej výživy, pričom medzi časom moja dcéra dospela a je otáznou aký zmysel má pokračovanie vo vyšetrowaní. Zároveň je ale zo spisu zrejmé, že minimálne od 17. 8. 2007 do 30. 6. 2008, t. z. takmer rok, polícia vo veci vôbec nekonala a za roky 2008 až 2010, nevykonala vo veci žiaden úkon smerujúci k objasneniu veci a uzatvoreniu vyšetrowania. Navrhujem aby si súd vyžiadal spis z príslušného policajného oddelenia.

Vo veci sa opätovne začalo konať, po tom, čo moja dcéra prostredníctvom jej právneho zástupcu začala zisťovať na dozorujúcej prokuratúre ako aj na polícii, v akom stave sa vec nachádza. Nakoľko sa jedná o konanie vo veci spáchania trestného činu, polícia svojim nekonaním, ktorého výsledok je deväť rokov trvajúce vyšetrowanie, ktoré nie je stále právoplatne skončené, spôsobila prieťahy v konaní, čo je v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (nález ÚS SR I. ÚS 70/98, I. ÚS 133/02-32, III. ÚS 145/02-27, II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97) porušením ústavného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Mám za to, že po 9 rokoch nie je možné odsúdiť človeka jedná podľa trestného zákona platného do 31. 12. 2005, vzhľadom na otázku spoločenskej nebezpečnosti skutku.

Týmto konaním mi polícia poškodila na mojich ústavných právach, a to práva na prejednanie veci bez prieťahov. Deväť rokov konaním polície, ktorá mi znemožnila žiť dôstojný život trpím ako obvinený, napriek tomu, že nikdy právoplatne nerozhodli. Považujem to za urážku na cti!!“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. OR PZ Bratislava V, OO PZ Petržalka – juh, Ul. Holičská 22, Bratislava V, ČVS:ORP-652/OSV-B5-2001 porušilo základné právo F. S., M... na vykonanie vyšetrovania bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. F. S., M... sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 4182,85 € (slovom štyritisícsto osemdesiatdva Eur a osemdesiatpäť centov), ktoré je OR PZ Bratislava V, OO PZ Petržalka – juh, Ul. Holičská 22, Bratislava V povinné vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Pretože sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti podľa § 20 ods. 2 a § 50 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), výzvou z 11. novembra 2010 (doručenou sťažovateľovi podľa doručky 16. novembra 2010) ho ústavný súd upozornil na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil (najmä predložil splnomocnenie na svoje zastupovanie advokátom podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu nereagoval a neurobil tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ak ústavný súd navrhovateľa (sťažovateľa) na takéto nedostatky návrhu upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podstatou sťažnosti sťažovateľa je namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom OO PZ Petržalka – Juh v konaní vedenom pod ČVS: ORP-652/OSV-B5-2001.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd výzvou z 11. novembra 2010 poučil sťažovateľa o náležitostiach kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom.

Sťažovateľ aj napriek poučeniu nedoplnil svoju sťažnosť v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu (nepredložil splnomocnenie na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom).

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí ho o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 199/03).

Ústavný súd je nútený konštatovať, že sťažovateľ napriek výzve neodstránil nedostatky svojho podania, a preto ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. decembra 2010